

Hitzacker (Elbe)

Sprookjesachtig en boordevol historie

Op het marktplein van Hitzacker, omgeven door vakwerkgebouwen, borrelt "de Butt". Hij wil ons herinneren aan de 12e eeuw toen Nederlandse waterbouwers een nieuwe rivierbedding voor de Elbe schiepen. Maar door hun werkzaamheden verdreven ze ook - zo gaat de sage - de rivierkoning en zijn waternimfen van hun zandbanken. De reuzenvis - de Butt - nam wraak en vernielde de nieuwe dijken. Het beeld van de Butt op het marktplein is van recente datum. In de jaren tachtig van de 20e eeuw heeft de Hitzackerse beeldhouwer Waldemar Nottbohm het in brons gegoten. Wanneer u dan vanaf het marktplein door de Drawehnerstrasse wandelt en links afslaat naar de VVV dan treft u de kabouterfontein - nog een beeld van Waldemar Nottbohm. Dit beeldje herinnert aan die aardige kereltjes die tijdens de middeleeuwen in holen en gangen van de wijnberg woonden. Altijd bereid om te helpen, bijvoorbeeld bij een muizenplaag op de akkers, waren zij geliefd door alle inwoners. En toch kregen zij een vreselijke tegenslag te verwerken, die hun voorgoed tot uittocht uit Hitzacker dwong. Wat dat was? Laat u dit maar persoonlijk tijdens de kabouterdagen in juni door iemand vertellen. Er lopen dan volwassenen en kinderen met kabouterpuntmutsen rond - om misschien- misschien de voormalige bewoners van de wijnberg weer terug te lokken.

De volgende attractie: ter linker zijde van het VVV gebouw gaat een romantisch padje naar de heuse wijnberg. Daar groeien in het zonnige klimaat van Hitzacker maar liefst 99 wijnstokken. Ongeveer op de helft van deze weg komt u alweer iets sprookjesachtigs tegen: de reuzenkastanje. En de sage vertelt: een jonge vrouw ter dood veroordeeld als heks zou er op de weg naar het schavot een kastanjeblad hebben geplant ten einde een godsoordeel af te roepen. Het enkele blad wortelde inderdaad en groeide uit tot deze uniek gevormde boom, die blijkbaar op z'n kop staat. Helaas echter is de reuzenkastanje – eeuwenlang een symbool van Hitzacker – sinds enkele jaren onherroepelijk aan het afsterven. (Deze tip om teleurstelling tijdens uw wandeling naar boven te voorkomen) Nu nog een honderdtal stappen, dan treft u ter rechter zijde een padje naar boven op het plateau van de wijnberg.

Het uitzicht over de Elbe en de verre contreien van Mecklenburg zijn niet alleen adembenemend, maar bevestigen ook dit: deze plaats was van oudsher van grote strategische betekenis. In een oorkonde uit 1171 van Heinrich der Löwe wordt reeds over ene Heinrich-burggraaf te Hitzacker gerept. Eens te meer het bewijs dat er rond deze tijd reeds een burcht boven op de wijnberg stond. Historici echter laten de oorsprong van Hitzacker nog vroeger beginnen. Reeds in 1162 wordt er melding gemaakt van ene Thiedericus de Hidesaker, een adellijke heer, ongetwijfeld genoemd naar zijn woonplaats.

Gaat er echter uw belangstelling uit naar de kolonisatie van de hele regio rond de wijnberg, dan kunt u uw hart ophalen in het openluchtmuseum "Archäologisches Zentrum", gevestigd bij het meertje van Hitzacker. Daar treft u bijvoorbeeld opgravingen die tot in het bronzen tijdperk teruggaan. En tijdens de zomermaanden worden geschiedenis en het leven in vervlogen tijden wel helemaal duidelijk gemaakt

op dit terrein en in de gereconstrueerde huizen uit de oudheid. Dan worden er allerlei historische ambachten und productietechnieken gedemonstreerd.

Wie echter meer belangstelling toont voor de historie van Hitzacker zelf die kan prima terecht in het voormalige douanekantoor en streekmuseum „Altes Zollhaus“